

Sygn. akt V KZ 53/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie **J. J.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 stycznia 2015 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie z-cy przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 17 listopada 2014 r., sygn. akt II AKo (...)

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 17 listopada 2014 r., sygn. akt II AKo (...) z-ca przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) odmówił przyjęcia wniosku skazanego J. J. o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w G. sygn. akt II K (...) – wobec braku uzupełnienia braku formalnego tego pisma w postaci sporządzenia i podpisania go przez adwokata.

Powyższe rozstrzygnięcie zaskarżył zażaleniem sporządzonym osobiście skazany J.J. podnosząc, że jeden z wyroków będących przedmiotem postępowania o wydanie wyroku łącznego, dotyczył skazania go za czyny, które z mocy ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r., poz. 1247) stały się wykroczeniami, co – w przekonaniu skarżącego – stwarza podstawę do wznowienia postępowania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie skazanego J.J. nie okazało się zasadne, a zawarty w nim wniosek o wznowienie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego – nie mógł zostać uwzględniony. Podstawy merytoryczne i warunki formalne wznowienia postępowania karnego są określone w sposób wyczerpujący w ustawie procesowej i ich przestrzeganie jest obowiązkiem wszystkich organów. Jednym z takich wymagań formalnych jest obowiązek sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania przez adwokata, co w tej sprawie nie nastąpiło. Niezależnie zatem od tego, że okoliczności podnoszone obecnie przez skazanego dotyczą zakresu zastosowania wobec niego przepisów powołanej ustawy o przekształceniu niektórych dotychczasowych przestępstw – w wykroczenia (stosowanych w innym trybie niż łączenie kar) i nie zawierają argumentów spełniających ustawowe wymagania sformułowane pod adresem nadzwyczajnego środka zaskarżenia, w niniejszej sprawie nie został zrealizowany wymóg związany z obowiązkiem egzekwowania tzw. przymusu adwokackiego. Żaden z sądów orzekających w tej materii, z Sądem Najwyższym włącznie, nie ma natomiast prawnych możliwości zwolnienia strony procesowej z tego wymagania, które nakłada kodeks postępowania karnego. Zgodnie z obowiązującą procedurą karną w żadnym wypadku nie jest dopuszczalne przyjęcie wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego samodzielnie przez stronę procesową ani tym bardziej jego rozpoznanie. W tej sytuacji, zarządzenie o odmowie przyjęcia nadzwyczajnego środka zaskarżenia podpisanego przez skazanego J.J., okazało się w pełni zasadne.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.